

La contra Roser Royo

Montse Castellà mostrant el seu últim treball discogràfic, 'GEMINIS' ■ ROSER ROYO

De música i literatura

La cantautora tortosina Montse Castellà trau el seu tercer disc, 'GEMINIS', un treball que vol ser un homenatge a la revista cultural que del 1952 al 1961 es va publicar a Tortosa

No és la primera vegada que Montse Castellà fa un disc amb vincles literaris. Aquesta sembla la seua vocació: utilitzar la literatura per fer fluir la música. *GEMINIS*, editat per la productora Indi Music, és el seu tercer treball discogràfic i s'ha inspirat a l'hora de compondre les lletres de les cançons en articles de la revista *Gèminis*, fundada el 1952 per Gerard Vergés i Jesús Massip en plena postguerra franquista. També el seu disc anterior, *L'escriptor inexistent* (2007), incloïa frases textuais d'escriptors ebrencs i universals. Aquesta vegada ho ha tingut una mica difícil. "Estem parlant d'una revista amb entrevistes i articles d'assaig, convertir això en cançons ha sigut més complicat", diu. El disc vol ser un homenatge a aquella revista feta des de la perifèria però amb vocació universal, que in-

cloïa entrevistes i converses amb escriptors com Vicente Aleixandre, Gerardo Diego o Carles Riba. "He intentat copsar a les cançons les sensacions de Vergés i Massip quan feien aquelles entrevistes", diu.

Però Castellà explora una mica més enllà el concepte *Gèminis*, recorda que li van posar aquest nom a la revista perquè els impulsors eren dos i perquè era una paraula que s'escrivia igual en català que en castellà, ja que van optar per fer servir les majúscules en un moment en què no s'accentuaven, així burlaven la censura del moment, tot i que la majoria de textos eren força en castellà. La cantautora juga amb aquest concepte de *Gèminis*, per incloure la dualitat nord desenvolupat, sud subdesenvolupat i per reivindicar el bilingüisme. Dels dotze temes que inclou el disc, cinc són en castellà.

"Animal de directe", com ella mateixa s'autodefinix, Castellà ha concebut el disc com a espectacle en viu que inclou la veu d'un narrador, Vicent Pellicer, i projeccions audiovisuals. El va presentar ahir, després d'una preestrena a Barcelona, a la Fira Literària de Jesús, i serà la cloenda de la Fira d'Espectacles Literaris Litterarum de Móra d'Ebre. Està contenta perquè viu de la seua afició que és la música, amb la gravadora sempre a mà per enregistrar les idees que li vénen al cap i des de fa tres anys ha incorporat, a més de la guitarra, el piano als seus directes. Segons el pressupost del bolo el toca ella mateixa. Al disc, però, inclou altres instruments: la bateria, el baix i el violí i a més hi ha dues cançons en què incorpora les veus de Quico el Célio i del cantant Pau Alabajos.

LA COLUMNA Jordi Soler

Religió, llibertat, dignitat humana

Legeixo al diari *Abc* un article de Juan Manuel de Prada sobre la llibertat religiosa que, i tradueixo, comença així: "Per condemnar els actes d'hostilitat contra la fe catòlica se sol adduir ingènua-ment que constitueixen 'atemptats contra la llibertat religiosa' quan en realitat són la conseqüència natural de la 'llibertat religiosa', tal com es configura en la declaració de drets humans". Més endavant, titlla d'*expressió barullera* afirmar, tal com va fer l'Església en el seu moment, que "la llibertat religiosa és 'inherent a la dignitat de la persona', perquè neix de la confusió entre el lliure albir i la llibertat d'acció". Segons De Prada, la dignitat inherent a la persona mai no pot radicar en la seva llibertat d'acció. I ho explica: "La 'llibertat religiosa' és llibertat d'acció que pot conduir la persona a adherir-se a qualsevol secta destructiva o idolet grotesc; és a dir, empènyer-la a la indignitat més sòrdida i infrahumana". I tot seguit, l'escriptor i articulista determina que la llibertat religiosa "concedeix la tutela de les lleis a tot tipus de creences, siguin bones, dolentes o mig-pensionistes, de tal manera que totes valguin el mateix; o sigui, res". En un estat laic, com ho són, de fet, tots els d'Europa, encara que la majoria d'europeus tinguem formació cristiana i un bon nombre d'ells siguin practicants, la llibertat religiosa consisteix a ser respectat i protegit quan decideixes abraçar una doctrina, la que sigui. I és que no et fas catòlic, o budista, o protestant, o mahometà perquè et vingui de gust, sinó pel poder d'una força interior, d'una inefable revelació que t'impulsa a fer-ho. I la llei t'ha de protegir si algú, per la força, tracta d'impedir-ho.

Ja és Setmana Santa, sortiran processons i hi haurà oficis religiosos a les esglésies d'arreu del país en memòria de la passió i mort de Jesucrist, amb l'assistència de milers de fidels. I els que practiquen altres religions ho respectaran, tant com desitgen que se'ls respecti a ells, també persones dignes.

CATALONIATODAY

News in English from a Catalan point of view

READ IT >>> LISTEN TO IT

Busca el símbol i escolta una selecció dels millors articles llegits pels nostres col·laboradors a:

www.cataloniatoday.cat

Cada mes al quiosc

i també
Available on the
App Store